

[Niels Frederiksen.]

synlighed, ja, ingen Sandsynlighed for, at man kan gennemføre Grundskylden med eet Slag, naar selv Retspartiet ved de foreliggende Forslag erkender, at den ikke kan gennemføres paa een Gang, medmindre der skal gives Erstatning til Grundejerne for den Grundrente, man paalægger dem, en Erstatning, man skaffer ved at gennemføre en meget udstrakt Formuekonfiskation — det herved indvundne skal da fordeles som Rentegodtgørelse til Grundejerne efter de Bestemmelser, jeg nævnte før, som vil vise sig i højeste Grad upraktikable.

Jeg vil gerne angaaende det sidste anføre, at det, de ærede Forslagsstillere foreslaar, efter min Mening er en Ordning, der maa virke i højeste Grad begrebsforvirrende paa alle Vurderingsmyndigheder i vort Land. Efter min Mening er det en Betingelse for, at en Grundskyld kan gaa sin Sejrsgang i dansk Politik, at man aarvaagent prøver paa at skole en Vurderingsinstitution op, der saa godt som muligt ved sit Arbejde kan konstatere de i Landet værende Grundværdier som et virkeligt og rigtigt Skattegrundlag; men her foreslaar man ved de samme Myndigheder at gennemføre to vidt forskellige Vurderinger af Ejendomsværdierne i Danmark paa samme Tid.

Vi maa huske paa, at den Vurdering, der hvert Aars 1. April skal gennemføres for paa Grundlag af den at gennemføre de 5 pCt.s Grundrente, skal være en Vurdering, hvori man ikke medregner Grundrentens Prisnedsænkning paa Grundværdierne, som Grundrentens Indflydelse ikke skal medregnes til og i; men samtidig skal man gennemføre en Vurdering, der skal konstatere, hvor meget de Grundværdier er faldet ved, at man har gennemført Grundrenten, for at man paa Grundlag af den Vurdering kan beregne den Erstatnings Størrelse, som vedkommende Grundejer skal have, o. s. v. Jeg advarer imod at gaa ind i et saadant Eksperiment. Jeg tror, det praktisk talt vil ødelægge mere, end man som Grundskyldsven kan forsvare med Hensyn til at naa til en saadan Lovgivning, som jeg nævnte før: En Grundskyld paalagt som det fundamentale i Skattelovgivningen, hvis sociale Virkninger vi alle tror paa — men den, der tror, maa ogsaa kunne vente.

Jeg har nævnt dette som det væsentligste i de foreliggende Lovforslag, Forslag, der efter min Mening ser bort fra det mulige, ser bort fra det fremkommelige, tager lidet Hensyn til de praktiske Forhold, prøver paa at stable noget paa

Benene, som man kan tale om, men ikke handle efter; og derfor er de foreliggende Forslag efter min Mening ikke nogen heldig Indsats i dansk Lovgivning for Grundskyldens Fremme.

Min Bebrejdelse mod de ærede Forslagsstillere er ikke rettet mod det, at de fremsætter Forslag om Grundskyld, rejser Debatten om den Idé, tværtimod, vi har fra mit Partis Side Gang paa Gang som Partiets Ordfører i denne Sag fremført, at det ikke helt var uden Grund, at det ærede Medlem Hr. Fibiger har antydet, at den Begyndelse, man gjorde for Ejendoms-skatteerne til Stat og Kommune, var vi fra det radikale Venstres Side ikke tilfredse med, vi var af den Opfattelse, at vi maa saa langt frem ad den Vej som gørligt uden at krænke nogen berettiget Interesse, men ogsaa ved at tage Hensyn til Samfundets fælles Interesser i Forhold til den enkeltes Særinteresser. Men min Bebrejdelse er rettet mod det, at Forslagene er forelagt paa en saadan Maade, at de ikke gavner den Retsidés Sejr i dansk Politik, som vi jo alligevel fra begge Sider ønsker.

Det er ingen Sag at stille nogle Forslag, som ser ud af noget, det er vanskeligere, men ogsaa værdifuldere for en Idés Sejr at fremsætte Forslag Gang paa Gang, der tager Sigte paa et bestemt Maal, men ogsaa nøje vurderer, hvad man under de foreliggende Omstændigheder er i Stand til at gennemføre o. s. v.

Derfor vil vi fra vort Partis Side mene, at det havde været klogere, om Retspartiet var gaaet ind i et Arbejde for en Lovgivning, som netop gjorde Dagens Gerning uden at tabe det fremtidige Maal af Sigte. Vi var f. Eks. meget forbavsede over, at Retsstatspartiet ikke var repræsenteret ved Afstemningen over et Forslag om at fritage fra Ejendomsskyld alle Nybygninger. Det var Dagens Gerning; det var et Forslag, der direkte fører hen til en Sammentrækning af Spekulationsmuligheder i Grundværdierne. Men de ærede Forslagsstillere sagde ikke et Ord, de stemte ikke en Gang.

Og vi mener, at det vil være klogt ved alle Lejligheder netop at gøre Dagens Gerning paa den Maade, at man gennem Udstykningslovgivningen søger at bane Vejen for Grundskyldens Gennemførelse, at man gennemfører en Værdistigningsbeskatning, som saa vidt gørligt og paa alle Omraader prøver at varetage Samfundets Interesser i de fremtidige Værdistigninger, at man prøver paa at lægge de